

Jesús Rodríguez, "Marxo a l'exili per continuar lluitant i exercint de periodista"

GEMMA GARCÍA :: 12/04/2024

El 6 de novembre es va fer pública una interlocutòria amb què el jutge Manuel García-Castellón imputava el periodista de la Directa Jesús Rodríguez en la causa de Tsunami Democràtic.

Està acusat de terrorisme juntament amb Carles Puigdemont, Marta Rovira, Ruben Wagensberg, Oriol Soler, Josep Lluís Alay, Xavier Vendrell, Marta Molina, Josep Campmajó, Jaume Cabani, Oleguer Serra i Nicola Flavio Giulio Foglia. Fa divuit anys que Rodríguez, des d'aquest mitjà, es dedica a investigar les pràctiques abusives dels cossos policials i l'espionatge de serveis d'intel·ligència contra moviments socials, i també va cobrir la resposta repressiva arran del procés. Aquesta setmana, García-Castellón ha acordat donar un termini de 24 hores a les persones imputades -i ja personades- perquè aportin els domicilis i ha demanat a la Guàrdia Civil que localitzi les tres que no han comparegut encara, entre les quals es troba Rodríguez. Alhora, tant el directiu d'Òmnium Cultura Oleguer Serra com el periodista de la *Directa* i l'empresari gironí Josep Campmajó han anunciat públicament que es troben a l'exili.

En quin moment i per quines raons decideixes marxar a l'exili?

La causa del Tsunami Democràtic ja és un dels punts del programa electoral dels jutges Manuel Garcia-Castellón i Manuel Marchena. Quan m'adono que la cúpula del poder judicial espanyol fa de partit polític i pretén instrumentalitzar un procediment penal per boicotejar la tramitació de la llei d'amnistia és quan arribo a la conclusió que no puc esperar res que s'assembli a la justícia en el meu cas. És aleshores, a finals de l'any passat, quan prenc la decisió de marxar a l'exili. Marxo a l'exili per continuar lluitant i exercint de periodista.

Segons el dret intern suís i el conveni d'extradició de Suïssa amb els estats del Consell d'Europa, no hi ha extradició per delictes polítics. Aquesta és una de les raons principals per triar Suïssa?

"A Ginebra hi resideixen des de fa anys altres persones exiliades de Catalunya, Anna Gabriel i Marta Rovira, i ho llegeixo com un fil de continuïtat de la història de l'exili del nostre país"

Opto per Suïssa per múltiples raons. En primer lloc, no volia marxar molt lluny de Catalunya, per així facilitar que la gent que m'estimo em pogués visitar. A més, és un fet conegut que a Ginebra hi resideixen des de fa anys altres persones exiliades de Catalunya, Anna Gabriel i Marta Rovira, i ho llegeixo com un fil de continuïtat de la història de l'exili del nostre país. M'han ajudat a establir-m'hi i els ho vull agrair públicament. I una raó no

menor és la sòlida trajectòria en la defensa dels drets civils i polítics d'aquest país. El fet que a Ginebra tingui la seva seu el Consell de Drets Humans de les Nacions Unides i algunes de les principals institucions mundials que vetllen per la llibertat d'expressió i d'informació em va convèncer de venir aquí.

Per ara, quina ha estat la resposta de les autoritats suïsses? Esteu fent incidència en l'àmbit internacional? S'ha denunciat el cas a les Nacions Unides?

He aprofitat aquests mesos per fer contactes i explicar l'abús judicial que pateixo a diverses organitzacions, així com a relators especials de les Nacions Unides. Fins ara les autoritats espanyoles han enviat tres comissions rogatòries a les autoritats suïsses amb relació a Marta Rovira i Ruben Wagensberg, totes tres denegades per considerar que podríem estar davant d'una causa judicial de connotacions polítiques.

De la teva situació es dedueix que no compareixeràs a declarar. Quines mesures creus que emprendre el tribunal?

Cada cosa al seu temps. El dia de la citació encara no ha arribat. Ho decidiré aleshores, després de parlar-ho amb el meu advocat.

Es pot rebre un judici just a l'Estat espanyol amb l'actual judicatura?

“La instrucció judicial de Tsunami és un autèntic esperpent que només s'entén si darrere de cada toga hi poses l'ombra allargada del PP i Vox”

Ningú hauria de ser jutjat per participar en manifestacions i òbviament tampoc per informar-ne en un mitjà de comunicació. La instrucció judicial de Tsunami és un autèntic esperpent que només s'entén si darrere de cada toga hi poses l'ombra allargada del PP i Vox. Sembla clar que la cúpula del poder judicial espanyol serveix als interessos de la dreta i l'extrema dreta. No se n'amaguen gens. Quan Manuel Garcia-Castellón va veure que la Fiscalia no li seguia el joc, va incorporar el partit polític Vox i l'associació ultra Dignidad y Justicia a la causa.

Entre els imputats, hi ha polítics, activistes, empresaris i tu, un periodista de la Directa. Quina relació vas mantenir amb Tsunami Democràtic la tardor del 2019?

Els guàrdies civils que van punxar centenars de telèfons ho expliquen a la causa: m'acusen de tenir informació prèvia de les manifestacions que es desenvoluparien la tardor de 2019. És a dir, de fer la feina que se li suposa a un periodista. Més enllà de les acusacions concretes, tot plegat és una aberració judicial que s'hagués arxivat si no primés l'interès polític dels jutges, la causa general contra l'independentisme i contra el dret a la protesta a Catalunya. La instrucció policial desprèn tuf inquisitorial, s'investiga de manera prospectiva

centenars de persones de tots els àmbits de la societat. Cal recordar que els guàrdies civils que investiguen la causa hi fan constar el nom d'altres 26 periodistes, només pel fet que explicaven a la ciutadania les mobilitzacions del Tsunami Democràtic.

L'abril de 2023, després que el teu nom aparegués als mitjans, vas fer un escrit al jutjat per demanar si estaves investigat en la causa. El jutge et va respondre que no, però mesos més tard vas passar a estar-ho. Com llegeixes les passes que ha anat fent Garcia-Castellón?

Entre la primavera i la tardor de 2023 hi ha dos fets rellevants: les eleccions que perden PP i Vox i la posterior tramitació de la llei d'amnistia. És precisament en aquell moment quan la causa judicial agafa una sobtada embranzida. No cal afegir més, crec que ha quedat clar a ulls de tothom.

Com a periodista, has investigat els abusos dels cossos policials, l'espionatge d'estat i també has fet seguiment de la resposta repressiva arran del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'Octubre. Creus que la teva imputació va lligada a la teva trajectòria periodística?

“La meva imputació és una actuació preventiva contra el periodisme. Ves amb compte amb què publiques i amb qui parles, estem vigilant els missatges amb les teves fonts i els reinterpretem com ens plagui”

Des del primer moment que apareix el meu nom als informes de la Guàrdia Civil no he parat de pensar-ho. De fet, moltes de les persones que s'adrecen a mi per a solidaritzar-se em diuen: “Ostres, quina venjança, no?”. No es pot deslligar una cosa de l'altra. Investigar les clavegueres de l'Estat espanyol té riscos. Cadascuna de les investigacions que hem publicat els últims anys a la *Directa*, amb les que destapàvem infiltracions d'agents del Cos Nacional de Policia espanyola en l'activisme, deixaven en evidència els cossos policials espanyols i el poder judicial que els empara. Hem publicat amb proves contundents una llarga llista de pràctiques parapolicials que se situen fora de la llei.

Quin missatge creus que es llança des de la judicatura quan s'imputa un periodista?

La meva imputació és una actuació preventiva contra el conjunt del periodisme. Ves amb compte amb què publiques i amb qui parles, estem vigilant els missatges privats amb les teves fonts i els reinterpretem com ens plagui. L'objectiu final és instaurar la por.

En termes jurídics, creus que aquesta acusació acabarà caient?

És obvi que l'acusació és inconsistent i està fora de qualsevol marc legal democràtic.

Evidentment, acabarà caient, o en aplicació directa de la llei d'amnistia o en segona instància, perquè el Tribunal de Justícia de la Unió Europea o el Tribunal Constitucional forçaran l'arxivament de la causa. El problema és què ocorre mentrestant. Qui lidera l'embat judicial no són els jutges, uns mers peons, sinó Vox amb l'acusació popular i el PP amb el control per darrere de la Sala Segona del Tribunal Suprem. Quan l'interès polític de la dreta extrema decaigui, la causa es tancarà.

Al sumari hi ha milers de converses telefòniques. Quin impacte té això en el dret a la intimitat de les persones, algunes d'investigades i moltes que no?

L'espionatge de la vida dels catalans, des de l'any 2017, ha traspassat totes les línies vermelles. Amb l'objectiu de saber on eren les urnes o d'esbrinar qui organitza i participa en manifestacions s'ha desplegat una autèntica cacera del dissident. Les brigades d'informació de la Guàrdia Civil i del Cos Nacional de Policia espanyola han tingut al seu abast programari per infectar massivament els nostres telèfons i ordinadors. S'han escoltat les converses de polítics, d'advocats i de periodistes, que s'han enregistrat i analitzat amb intel·ligència artificial. Converses de contingut ideològic, informacions de la vida íntima, de les relacions amoroses o de la salut consten a les transcripcions de la Guàrdia Civil. Tot s'ha autoritzat, en alguns casos, per ordre judicial; en d'altres, per ordre del mateix govern espanyol. Al més pur estil dels règims autoritaris.

Per elaborar aquests informes, la Guàrdia Civil ha destinat molts recursos econòmics i humans. Penses que de tota la informació que recopilen se'n fa un ús jurídic?

“Ens espien i ho paguem dels nostres impostos. És evident que no s'ha fet per un ús exclusivament judicial i, el més greu: molta de la informació recollida ara és en mans de l'extrema dreta”

Una repressió que ha costat centenars de milions d'euros de les arques públiques. Ens espien i ho paguem dels nostres impostos, de la nostra butxaca. És evident que no s'ha fet per un ús exclusivament judicial i, el més greu: molta de la informació recollida ara és en mans de l'extrema dreta. Manuel Garcia-Castellón ha entregat milers de pàgines amb dades personals i amb informació sensible de coneguts líders de partits polítics a la formació ultra de Santiago Abascal, que figura a la causa com acusació popular. Per què Vox ha de conèixer les converses privades dels representants electes de la CUP, ERC o Junts que consten a la causa del Tsunami Democràtic? És evident a quins interessos serveix aquest jutge.

Pegasus, infiltrats, confidents, Operació Catalunya. L'espionatge d'estat sempre ha existit i tu l'has resseguit al llarg dels anys. S'ha sofisticat?

En l'actualitat, no només saben què fem i què pensem, sinó que amb les nostres dades més

íntimes tenen la capacitat de preveure què farem. Rere la pàtina de societats més lliures i informades s'amaga una teranyina de control social basat en les metadades dels nostres dispositius informàtics i que està a l'abast dels cossos policials. Els funcionaris que es dediquen a l'espionatge tenen accés a la infraestructura física de les companyies de telefonia i als grans operadors de les telecomunicacions, entre d'altres, a través del Sistema d'Intercepció Legal de les Telecomunicacions (SILC), un mecanisme d'espionatge tan perillós com Pegasus que s'ha generalitzat i normalitzat, i que funciona en estreta col·laboració de companyies com Movistar, Vodafone o Orange.

Com repercuteix a la teva activitat periodística el fet d'estar imputat?

Continuo fent part de la meva feina des de la distància, però, òbviament, es veu afectada. No puc fer periodisme de proximitat, de trepitjar carrer, de viure la notícia en contacte amb les seves protagonistes, un dels segells propis de la *Directa*.

“Continuaré lluitant, amb el cap ben alt i amb la seguretat d'haver fet sempre el que em corresponia en el desenvolupament de la meva tasca periodística i sent fidel als meus valors i principis”

Quin escenari preveus en el millor i en el pitjor dels casos?

El sentit comú em porta a pensar que tard o d'hora podré tornar al país. La llei d'amnistia, malgrat els entrebancs forçats del PP i Vox al Senat o de la cúpula del poder judicial al Tribunal Suprem, s'acabarà aplicant. En cas contrari, ens trobaríem davant d'un estat fallit on uns pocs suplanten el poder legislatiu. També és veritat que el corrent de fons al conjunt d'Europa ens porta a un major poder de les extremes dretes, i això no afavoreix un desenllaç positiu de la nostra causa judicial, fronteres endins. Què passaria si cau el govern espanyol per un pessim resultat a les eleccions europees? Si el Tribunal Suprem es nega a aplicar l'amnistia, la picabaralla entre partits proamnistia al Congrés dels Diputats espanyol es pot fer insostenible. Algú es podria veure temptat a trencar la baralla i tornar a les urnes. Un hemicicle amb majoria absoluta de PP i Vox ho empijoraria tot encara més. No vull ni pensar-hi, però ja m'he conscienciat davant de qualsevol d'aquests escenaris. Això sí, continuaré lluitant, amb el cap ben alt i amb la seguretat d'haver fet sempre el que em corresponia en el desenvolupament de la meva tasca periodística i sent fidel als meus valors i principis.

directa.cat

<https://ppcc.lahaine.org/jesus-rodriguez-marxo-a-l>